

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/169/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124208458
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2124208458.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, J. Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov: matky C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, E. B., zastúpená Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, Hlavná 23, Trnava a otca F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. XXXX/XX, A., o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 9. júla 2025 č.k. 17P/138/2024-109, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zveril maloletú A. do osobnej starostlivosti otca, pričom obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (výrok I.), matke určil povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 50 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk otca (výrok II.), upravil styk matky s maloletou tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň od stredy od 14.00 hod. do nasledujúceho párneho piatka do 07.45 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 14.00 hod. do nasledujúceho párneho pondelka do 07.45 hod. (výrok III.), čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 20P/190/2013-25 zo dňa 13.11.2013 v časti výroku týkajúceho sa zverenia maloletej A., rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 11P/20/2015-395 zo dňa 15.11.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava, č.k. 11CoP/106/2017-550 zo dňa 12.07.2017 v časti určenia výživného otca na maloletú, a rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 21P/58/2023-107 zo dňa 19.06.2024 v časti bežnej úpravy styku otca s maloletou (výrok IV.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 15.10.2025 domáhal zmeny zverenia maloletej A. a to do jeho osobnej starostlivosti, úpravu styku navrhoval v rozsahu a čase podľa želania dcéry a výšku výživného navrhol podľa uváženia súdu. Uviedol, že o zmenu zverenia žiada na základe opakovaného a potvrdeného želania dcéry A., ktorá už aj sama vníma správanie matky ako neakceptovateľné. A. má 14 rokov, bežne verbalizuje aké má záujmy a potreby, akým spôsobom tieto potreby saturuje otec a ako matka. Matka dcéru bezdôvodne šikanuje, obmedzuje, poškodzuje, otec naopak ju podporuje v jej osobnom rozvoji a v školských a mimoškolských aktivitách, dcéru plnohodnotne podporuje pri vzdelávaní, zabezpečuje bazálne potreby, ako i nadstavbové potreby dcéry, trávi s ňou čas, spoločne cestujú, navštevujú divadlá, galérie, múzeá. Dcéra má v trvalom bydlisku otca podstatne lepšie podmienky pre oddych, alebo vlastné individuálne a súkromné aktivity. Návrh predkladá na žiadosť dcéry, s jej súhlasom, požaduje, aby bola dcéra vypočutá. Matka dcéru neustále šikanuje, obmedzuje a uráža, útočí na jej sebavedomie, bráni

jej kontaktom s rovesníkmi a priateľmi. Matka sa dcére vysmieva a neustále ju uráža a spochybňuje jej názory a životné plány, opakovane dcére vysvetľuje, že má podpriemerné IQ, že také boli údajné výsledky jej psychologických vyšetrení, že nemá na to, aby v budúcnosti študovala ňou vybrané oblasti – pedagogika, psychológia, právo. Dcére bráni v kontakte so spolužiakmi. Matka dcéru nepodporuje v žiadnych telesných ani športových aktivitách, v dôsledku čoho je dcéra obézna. Matka bráni dcéru zúčastňovať sa doučovania, ako aj konverzačných jazykových cvičení s odôvodnením, že veď už po anglicky vie, doučovanie nepotrebuje. Matka sa vyjadrila k návrhu v tom zmysle, že nenastala od posledného rozhodnutia žiadna zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výchovného prostredia. Popiera tvrdenia otca, že jej správanie voči dcére je škodlivé, šikanózne, obmedzujúce. Nie je pravda, že maloletej sa vysmieva, bráni kontaktom s jej rovesníkmi a v doučovaní, tiež, že by ju podceňovala a vysmievala sa jej. Dcére sa zhoršil psychický stav, otec na ňu stále tlačí, má z otca strach. Nesúhlasí s tým, aby bola dcéra vypočutá. Otec uviedol, že maloletá A. opustila spoločnú domácnosť matky a od 10.03.2025 sa nasťahovala do jeho domácnosti. Súd zistil, že maloletá A. bola rozsudkom OS Trnava, č.k. 20P/190/2013-25 zo dňa 13.11.2013, potom ako bolo manželstvo jej rodičov rozvedené, zverená do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo určené výživné, ktoré bolo menené naposledy v roku 2017 vo výške 450 eur, z toho 100 eur určené na tvorbu úspor. Zároveň bol týmto rozsudkom určený aj styk otca s maloletou. Bežný styk bol naposledy určený v rozsudku zo dňa 19.06.2024. V súčasnosti rok po poslednej úprave styku A. ukončila 9. ročník základnej školy, úspešne absolvovala prijímacie pohovory na Pedagogickú a sociálnu akadémiu bl. Laury v Trnave, odbor pedagogický asistent a to formou denného štúdia. Dňa 11.03.2025 bol vykonaný výsluch maloletej prostredníctvom opatrovníka v domácnosti otca bez jeho prítomnosti. Maloletá A. si neželala informovať rodičov o jej konkrétnych vyjadreniach. Na pojednávaní dňa 05.05.2025 otec uviedol, že matka dcéru zabránila zúčastňovať sa záujmových činností a to spevu v Cantica Nova, Základnej umeleckej škole Gaudia. Myslí si, že je na dcéru náročnejšia ako matka, ale neobmedzuje ju. Teraz už dcéra chodí k matke, ich vzťah sa potom ako od matky odišla upravil, u matky je každú stredu po skončení vyučovania od 13.00 hod. do piatku rána pred začiatkom vyučovania, čo je každý týždeň a každý párny týždeň od piatku po skončení vyučovania do pondelka do začiatku vyučovania. Dcéra u neho chodí na krúžky, chodí na squash, na nemčinu, angličtinu, jedná sa o konverzačné hodiny on-line. Spevokol má dvakrát nácvik po 1,5 hodiny a ZUŠ jedenkrát do týždňa. Otec býva v 4-izbovom byte s dcérou, má auto Dacia rok výroby 2022. Matka uviedla, že maloletá uvádzala, že chce byť zverená otcovi len preto, že sa mu chce zavďačiť, je to aj dôsledok benevolentnejších výchovných metód otca voči dcére. Procesný opatrovník navrhol rozhodnúť v zmysle vyjadrenia maloletej, ktorá sa vyjadrila, že chce byť zverená otcovi. Na otázku matky, prečo opätovne nevypočuli maloletú na jej názor, opatrovník uviedol, že ak by A. chcela byť opätovne vypočutá, nebránilo by jej napísať mail tak, ako urobila naposledy. Matka je od februára 2025 zamestnaná v spoločnosti A. J. J. s priemerným čistým mesačným príjmom cca 1.100 až 1.200 eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa článku 18, článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa § 2, § 121 CMP, podľa článku 5, § 26, § 28 ods. 2, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 2, 4, § 62, § 65 ods. 1, § 75, § 77, § 78 Zákona o rodine. Súdu je známe z jeho činnosti, že ohľadne maloletej A. bolo na súde prvej inštancie vedených viacero konaní od rozvodu manželstva rodičov, teda od roku 2013. Od uvedeného obdobia je komunikácia rodičov ohľadne maloletej deštruktívna, rodičia sa navzájom napádajú ohľadne výchovných metód, matka vyčíta otcovi prílišnú zaťaženosť rôznymi aktivitami, ktoré údajne idú na úkor zdravotného stavu maloletej. Otec naopak matku obviňuje, že dcéru neumožňuje všestranný vývoj, že ju obmedzuje v trávení času s kamarátmi, neumožňuje jej tráviť voľný čas podľa jej predstáv a záujmov. Uvedené správanie rodičov sa tiahne obdobím celého detstva a mladosti maloletej, čo zjavne zanechalo výrazné psychické stopy na prežívaní maloletej, čo je zrejme aj z jej výsluchov. Za účelom zistenia názoru maloletej ohľadne vhodnosti osobnej starostlivosti otca súd zisťoval názor maloletej A. jej vypočutím a to viackrát, pričom maloletá si vždy opakovane želala aby jej výpoveď nebola pred rodičmi zverejnená. Súhlasila aby rodičia boli oboznámení len s jej výsledným stanoviskom, pričom prvýkrát bola vypočutá v novembri 2023. Z výsluchu vyplynulo, že s rodičmi v tom čase nemala vytvorený plne dôverný vzťah. Sama seba vinila zo vzájomných konfliktov medzi nimi, neverila v zmenu v lepšie, celková situácia mala na ňu nepriaznivé psychické následky. Počas výsluchu prostredníctvom koordinátorky vo februári 2024 bolo stále na maloletej cítiť tlak od rodičov, vyjadrovala potrebu rozhodovať samostatne o svojom voľnom čase, o voľbe budúcej strednej školy, o mimoškolských aktivitách. Javila určité znaky depresie vyžadujúce si psychologickú či psychiatrickú diagnostiku. Už v čase druhého výsluchu sa z vyjadrení maloletej alternatíva zverenia otcovi javila ako vhodnejšia, vzhľadom na ňou popísaný vzťah s oboma rodičmi. Z jej posledného výsluchu opatrovníkom dňa 11.03.2025 jednoznačne vyplynulo, že deklaruje záujem byť zverená otcovi, jej dôvody, s ktorými neželala oboznamovať rodičov, sú zaznamenané v úradných záznamoch o výsluchoch v obálke prístupnej len súdu vyššej inštancie. Súd tieto dôvody

vzal na vedomie, vyhodnotil ich ako relevantné k posúdeniu dôvodnosti návrhu otca na zmenu jej zverenia otcovi. Je treba mať na zreteli, že styk, ktorý aktuálne prebieha podľa platnej úpravy, je širokou úpravou styku otca s maloletou. Maloletá sa napokon vyjadrila v takom zmysle, že režim striedania, v ktorom aktuálne funguje, jej vyhovuje s tým, že vyslovila jasnú požiadavku byť zverená do osobnej starostlivosti otca. Súd skúmal aj záujem účastníkov, či by nechceli fungovať v právne zakotvenom režime striedavej osobnej starostlivosti. Maloletá uvedené vylúčila, matka presadzovala jedine režim zverenia do jej osobnej starostlivosti, iba otec súhlasil aj so striedavou osobnou starostlivosťou. Keďže účastníci nemali záujem o striedavú osobnú starostlivosť, ani maloletá si to výslovne neželala, súd rozhodol o zverení maloletej v zmysle jej vysloveného názoru, ktorý súd vyhodnotil ako prospešný záujmu maloletej, do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia ju budú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Styk matky upravil v podstate zhodne a doposiaľ existujúcou úpravou a to tak, že oproti ostatnej úprave špecifikoval čas, kedy sa maloletá bude stretávať s matkou. Úpravou styku matke, ako ju súd stanovil, sa zachoval doposiaľ nastavený režim striedania sa u rodičov, pričom súd vychádzal z toho, že nebolo zo strany rodičov namietané, že by tento režim nefungoval. Súd dospel k záveru, že návrh na zmenu zverenia je dôvodný, otec v podstate aj zabezpečuje starostlivosť o maloletú v širokom rozsahu stretávania sa s ňou. V starostlivosti otca neboli zistené žiadne nedostatky, otec je schopný zabezpečovať starostlivosť o dieťa, nedôvodné a ničím preukázané neboli námietky matky ohľadne údajne psychických problémov otca, keď totožný rozsah jeho skutočnej starostlivosti o maloletú nenamietala v predošlej úprave stretávania sa otca, ktorá ostatná bola výsledkom ich rodičovskej dohody. Rozhodnutie o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca tak bolo v súlade aj s názorom maloletej, pričom súd poukazuje na to, že názor dieťaťa je len jedným z východísk. V tomto prípade však názor A., ktorá je vo veku 15 a pol roka je už považovaný aj psychológom za názor takmer dospelého človeka. V uvedenom veku má dostatočnú tak rozumovú ako aj emočnú kapacitu na to, aby vedela samostatne formulovať svoje názory a stanoviská. Zistené dôvody maloletej, ktoré si neželala pred rodičmi pomenovať, považoval súd za dôvodné na zmenu zverenia maloletej otcovi. Zmena zverenia je spojená aj s potrebou novej úpravy výživného. V konaní bolo deklarované, že maloletá A. má priemerné mesačné náklady a to strava 300 eur, ošatenie 100 eur, škola 20 eur, hygiena a zdravotná starostlivosť 100 eur, krúžky, squash 300 eur, doučovanie 150 eur. Matka nemá inú vyživovaciu povinnosť. Od septembra je maloletá A. žiačkou strednej školy. Z tabuľky MS SR vyplýva, že pri príjme matky 1.100 až 1.200 eur by výživné malo byť určené v priemere cca 270 eur. Súd však v súdenom prípade prihliadol aj na skutočnosť, že režim stretávania sa matky s maloletou bol nadštandardne široký, preto na uvedenú skutočnosť prihliadal a znížil výživné na sumu 50 eur s prihliadnutím aj na názor otca, že akceptuje ťažšiu životnú situáciu matky, ktorá sa stará o svojho ťažko chorého rodiča, akceptoval zo strany matky minimálne výživné. Súd nepovažoval za dôvodné vykonávať ďalší výsluch maloletej, nakoľko maloletá bola v priebehu dvoch rokov trikrát opakovane vypočutá. Súd zohľadnil jej vyjadrenia a názory komplexne pri všetkých vykonaných výsluchoch, nezistil, že by bolo potrebné vykonať výsluch opakovane, nepovažoval za potrebné vykonať ani znalecké dokazovanie znalcom. Skutočnosť, že by maloletá mala byť otcom ovplyvnená, či zmanipulovaná, z ničoho nevyplýva. Súd má za to, že A. vo veku viac ako 15 rokov je schopná samostatne formulovať svoje názory a postoje, zvlášť v situácii keď s každým z rodičov trávi približne rovnaký čas a teda vie zhodnotiť a porovnať pre ňu vhodnejší model starostlivosti. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletej. Uviedla, že podáva odvolanie voči celému rozsudku súdu prvej inštancie. Uviedla, že skutočnosť, že maloletá v minulosti deklarovala záujem byť zverená do osobnej starostlivosti otca, nemôže byť jediným kritériom posudzovania či táto starostlivosť zodpovedá záujmom maloletej. Názor dieťaťa je len jedným z celkového počtu 9 kritérií, ktoré demonštratívne uvádza článok 5 Zákona o rodine. Z odôvodnenia rozsudku navyše nie je možné zistiť, aké dôvody viedli maloletú k takejto deklarácii a teda nedá sa vylúčiť, že sa zakladajú na preukázateľne nepravdivých skutočnostiach, sú neopodstatnené vzhľadom na najlepší záujem maloletej alebo sú len výsledkom hrubej manipulácie zo strany otca, či dokonca strachu z toho, čo povie. Trvá na tom, že skutočnými dôvodmi, pre ktoré sa maloletá vyjadrila v minulosti tak, že chce byť zverená otcovi, je len snaha zavdačiť sa mu, nakoľko otec na ňu v tejto veci tlačí a tiež má benevolentnejšie výchovné metódy voči dcére. Treba zdôrazniť, že nie je možné, aby všeobecné súdy stanovisko dieťaťa bez ďalšieho prevzali a aby založili svoje rozhodnutia iba na jeho prianí a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov. Maloletá navyše aktuálne chce, aby zostala naďalej v osobnej starostlivosti matky, čo mohlo byť verifikované jej výsluchom, ktorý matka navrhla vykonať ako dôkaz na pojednávaní dňa 09.07.2025, no súd to odmietol. Súd nesprávne neprihliadal a v odôvodnení sa nevysporiadal s ďalšími skutočnosťami a to s ochranou duševného,

telesného, citového vývinu maloletej. Tento vývin ohrozuje neustály tlak zo strany otca na to, aby maloletá absolvovala najrôznejšie krúžky a záujmové aktivity, ktoré pre ňu predstavujú veľkú fyzickú a psychickú záťaž. Dôvod, pre ktorý sa maloletá vyjadrila tak, že chce byť zverená otcovi nespočíva v tom, že by s otcom nebola v dostatočnom kontakte alebo, že by jej súčasná úroveň styku s matkou nevyhovovala. Súd uviedol, že v starostlivosti otca neboli zistené žiadne nedostatky. Táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na zverenie do osobnej starostlivosti otca v situácii, keď ani u matky neboli takéto nedostatky zistené. Súd nesprávne zamietol návrh matky na výsluch maloletej. Maloletá nikdy nebola vypočutá priamo na pojednávaní, kde by jej mohla klásť otázky matka a jej právny zástupca. Mohlo byť preukázané, že v súčasnosti maloletej vyhovuje aktuálny stav, keď je zverená matke. Taktiež sa mohlo s istotou preukázať, či je skutočne námietka matky ohľadom manipulácie maloletej zo strany otca nedôvodná, tak ako tvrdí súd v odôvodnení. Súd tiež nesprávne odmietol vykonať znalecké dokazovanie. Účelom tohto dokazovania pritom nemalo byť riešenie otázky styku matky s maloletou, ale komplexné posúdenie, či zverenie do starostlivosti otca je skutočne v jej najlepšom záujme. Rozsudok je formalistický, nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť, nedostatok presvedčivých dôvodov, čo spôsobilo porušenie práva matky na spravodlivý súdny proces a práva na súdnu ochranu matky. Súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, ktoré nemajú dostatočný podklad vo vykonaných dôkazoch. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj ústavného súdu podľa konštantnej judikatúry. Tiež vyslovil, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je tiež právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpoveď na otázky relevantné vo vzťahu k predmetu súdnej ochrany. Poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 43/2012, nález Ústavného súdu SR z 23.01.2014 č.k. IV. ÚS 562/2013. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka úplne ignoruje prapôvodný dôvod súdneho konania, trvalé a opakované obmedzovanie dcéry z jej strany v základných aktivitách a arogantná komunikácia s dcérou. Všetky ostatné argumenty v odvolaní sú irelevantné a nepodstatné. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu doporučil odvolaciemu súdu rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou - matkou maloletej (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 17P/138/2024 je zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, na základe návrhu otca, ktorým sa domáha zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrhu otca vyhovel, maloletú zveril do osobnej starostlivosti otca, matke určil výživné sumou 50 eur mesačne a upravil jej styk s maloletou.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie dostatočne zdôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za správne (§ 387 ods. 2 CSP). Ani s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu matky odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keďže odvolateľka v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti rozsudku vzhľadom k odvolacím námietkam matky odvolací súd uvádza nasledovné:

Od posledného rozhodnutia o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, čo bolo v roku 2013, sa zmenili pomery a to podstatným spôsobom najmä na strane maloletej, ktorá je o 12 rokov staršia, má teda v čase rozhodovania súdu prvej inštancie 15 a pol roka, v dôsledku čoho je podstatne vyspelejšia nielen po fyzickej stránke, ale najmä po psychickej stránke. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie a správa majetku maloletého dieťaťa. Obidvaja rodičia matka aj otec majú rovnaké rodičovské práva i povinnosti k maloletému dieťaťu. V konaní bolo preukázané, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky k starostlivosti o maloletú. Súd je povinný zisťovať názor maloletého dieťaťa, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory v každom konaní, ktoré sa ho týka. Názor sa zisťuje citlivo, často za prítomnosti psychológa a bez rodičov, pričom súd k nemu prihliada v kontexte najlepšieho záujmu dieťaťa. Aj podľa Dohovoru o právach dieťaťa vyjadrený názor dieťaťa musí byť zohľadnený s vážnosťou. Súd pritom prihliada na rozumovú vyspelosť dieťaťa a schopnosť porozumieť dôsledkom rozhodnutia. Názor dieťaťa sa vyhodnocuje spolu s ostatnými dôkazmi. Pri deťoch nad 12-14 rokov sa zvyčajne kladie vyšší dôraz na ich vôľu, najmä ak je autentická a podložená rozumovou vyspelosťou. Súd prvej inštancie tak správne zisťoval názor maloletej. Maloletá bola vypočutá trikrát, pričom konzistentne uvádzala vôľu byť zverená otcovi. Pohovory s maloletou boli rozsiahle, vyčerpávajúce, z jednotlivých konkrétnych situácií opísaných maloletou sa výchovné prostredie u otca javí pre maloletú vhodnejšie a v jej záujme. Výsluch maloletej sa realizoval správne bez prítomnosti rodičov. Maloletá navyše nesúhlasila s tým, aby konkrétne skutočnosti, ku ktorým sa vyjadrovala, boli oznámené rodičom. Súhlasila len s tým, aby bol rodičom oznámený záver z jej výsluchu, takže odvolací súd nemôže uviesť konkrétne skutočnosti, ktoré maloletá uvádzala, avšak súd prvej inštancie správne tieto vyhodnotil tak, že je v jej záujme, aby bola zverená do starostlivosti otca. Odvolací súd tak považoval rozhodnutie o zmene zverenia za správne. Matka s dcérou kontakt a vzájomný vzťah nestratí, nakoľko má široko upravený styk a otec styku dcéry s matkou nebráni. Pokiaľ sa týka určenia výživného, k jeho výške sa účastníci v odvolaní ani vo vyjadrení k odvolaniu nevyjadrovali, odvolací súd považoval takto určené výživné za správne.

9. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP za použitia ustanovenia § 52 CMP.

10. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).